

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 559/2021
Рев2 568/2021
15.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Весне Поповић, Гордане Комненић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Зорица Коларевић и Никола Мрвошевић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Полицијска управа Ужице, Полицијска станица Пожега, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу, ради исплате, одлучујући о ревизијама тужене изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3574/19 од 27.11.2019. године и пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1359/20 од 20.10.2020. године, на седници одржаној 15.04.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизијама тужене изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3574/19 од 27.11.2019. године и пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1359/20 од 20.10.2020. године, као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије тужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3574/19 од 27.11.2019. године и пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1359/20 од 20.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги П1 811/2019 од 02.08.2019. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име неисплаћеног додатка на плату, за период од 02.03.2015. године до 02.03.2018. године, исплати и то: под 1. на име прековременог рада износ од 17.987,99 динара; под 2. на име ноћног рада износ од 10.165,12 динара и под 3. на име рада на дан државних и верских празника износ од 9.968,31 динара, а све са законском затезном каматом на појединачне месечне износе у висини и на начин ближе одређен овим ставом изреке пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име неисплаћеног додатка на плату по основу рада у сменама, у периоду од 02.03.2015. године до 02.03.2018. године, исплати износ од 392.326,34 динара и то са законском затезном каматом на појединачне месечне износе у висини и

на начин ближе одређен овим ставом изреке пресуде. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 66.652,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3574/19 од 27.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Пожеги П1 811/2019 од 02.08.2019. године у делу става првог изреке под 1. и 3. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у делу става првог изреке под 2, као и у ставу трећем изреке и предмет у укинутим деловима враћен истом суду на поновно суђење.

Пресудом Основног суда у Пожеги П1 1032/2019 од 10.02.2020. године, исправљеном решењем истог суда П1 1032/2019 од 20.02.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана је тужена да тужиоцу на име неисплаћеног додатка на плату, по основу ноћног рада, за период од 02.03.2015. године до 01.05.2016. године, исплати и износ од 1.281,47 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе у висини и на начин ближе одређен овим ставом изреке пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име неисплаћеног додатка на плату по основу ноћног рада, за период од 01.05.2016. године до 02.03.2018. године, исплати износ од 8.883,65 динара, преко износа досуђеног ставом првим изреке, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе у висини и на начин ближе одређен овим ставом изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 73.638,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1359/20 од 20.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Пожеги П 1032/2019 од 10.02.2020. године, исправљена решењем истог суда П 1032/2019 од 20.02.2020. године, у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде са исправком и предмет у укинутом делу враћен истом суду на поновни поступак.

Против правноснажних пресуда донетих у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизије, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизије сматрају изузетно дозвољеним, ради уједначавања судске праксе (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

3

Предмет тражене правне заштите је исплата дела накнаде зараде тужиоцу по основу прековременог рада, ноћног рада и рада на дан верских и државних празника, а правноснажним пресудама је утврђено да је тужбени захтев основан за прековремени рад и рад на дан верских и државних празника и делимично основан за ноћни рад. О овом праву тужиоца, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизије нису дозвољене.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 05.03.2018. године, а вредност побијаног дела правноснажних пресуда је 27.956,30 динара и 1.281,47 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела у обе правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да су ревизије недозвољене, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић